

DOMINGO 19 ORDINARIO CICLO A

PRIMEIRA 1 Re 19, 9a. 11-13a

Mantente no monte diante do Señor

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO PRIMEIRO DOS REIS

En chegando Elías ao monte de Deus Horeb, meteuse nunha cova e pasou nela a noite. Chegoulle a palabra do Señor e díxolle:

- Sae de aí e fica de pé no monte, diante do Señor. Porque o Señor vai pasar.

Nisto veu un rexo furacán, que fendía os montes e cuarteaba os penedos diante do Señor. Mais non estaba o Señor no furacán. Despois do furacán houbo un tremor de terra; mais tampouco no tremor de terra estaba o Señor. Despois do tremor de terra veu un gran lume; mais non estaba no lume o Señor. Despois do lume oíuse o murmurio dunha airexadiña suave. En canto Elías o sentiu, tapou a cara co manto, saíu fóra e ficou en pé, na entrada da cova.

SALMO RESPONSORIAL Sal 84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R/ (8): Móstranos, Señor, a túa misericordia e dános a túa salvación

Escoitarei o que di o noso Deus:
certamente o Señor fala de paz
A salvación está xa preto dos que o temen,
a súa gloria habitará na nosa terra.

O amor e a fidelidade atoparanse,
abrazaranse a xustiza e maila paz.
Na terra xermolará a fidelidade,
a xustiza ollará desde o ceo.

O mesmo Señor dará os bens,
a nosa terra dará os froitos.
A xustiza irá diante del,
guiará os seus pés no camiño.

SEGUNDA Rm 9, 1-5

Optaría por ser anatema polos meus irmáns

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS ROMANOS**

Irmáns e irmás:

Coma discípulo de Cristo digo a verdade, non minto, e dáme disto testemuño a miña propia conciencia, alumada polo Espírito Santo: que teño moi grande dor e o meu corazón sofre seguido. Quixera ser eu mesmo maldito, apartado de Cristo, por mor dos meus irmáns, os meus parentes de estirpe. Eles son israelitas e a eles pertencen a adopción filial, a gloria de Deus e as alianzas, a lexislación, o culto e as promesas; a eles pertencen os patriarcas; e deles vén Cristo coma home. O Deus que está sobre todo, sexa bendito polos séculos. Amén.

ALELUIA Sal 129, 5:

Espero no Señor,
espero na súa palabra

DOMINGO 19 ORDINARIO CICLO A

EVANXEO Mt 14, 22-33

Mándame que vaia onda ti sobre as augas

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela, Xesús mandou aos seus discípulos que embarcasen e que fosen diante para a outra banda, mentres el despedía a xente. Despois de despedila, subiu ao monte para orar el só, e alí colleuno a anoitecida.

E, xa a moitos metros no medio do mar, as ondas batían na barca, pois levaban o vento en contra. Ao riscar o día, Xesús foi cara a eles, camiñando polo mar. E, os discípulos, véndoo camiñar polo mar, asustáronse dicindo: "é unha pantasma", e, cheos de medo, empezaron a berrar. De seguida faloulles Xesús dicindo:

- Tranquilos, non teñades medo, que son eu.

Respondeulle Pedro:

- Señor, se es ti, mándame que vaia onda ti, camiñando pola auga.

El díxolle:

- Ven.

Baixou Pedro da barca, e púxose a camiñar pola auga, dirixíndose a Xesús. Pero, ao sentir o vento forte, colleu medo, empezou a afundirse e púxose a berrar:

- ¡Señor, sálvame!

Axiña Xesús, dándolle a man, agarrouno e díxolle:

- Home de pouca fe, por que dubidas?

E ao subiren eles á barca, calmouse o vento. Os que estaban na barca prostráronse ante el dicindo:

- Realmente ti es Fillo de Deus.